

хъяды войскари, каки достойни и недостойни за това име. Самъ си натъкмява си конницѫ, като прибира колкото копіе можѣ да срѣщне. Устроява полскѫ артилерійкъ като привръзва пушкала о товарни кола, и най послѣ оградява ся въ военний си станъ съ гвардійкъ, която ся състоеше отъ седемъ, осмъ хъяды души юнаци.

Общъ воененъ станъ си оставаше за всяко стъгданата на купіжтѫ (мегданътъ на чаршійтѫ) тамъ сѣда на прѣстолъ този що до вчера бѣше рыбаръ, а сега господарь още и сѫдія и военачалникъ и върховенъ първосвещенникъ, и всяко облеченъ въ първото си рыбарско облекло и о-биколенъ отъ воеводитѣ си Перони и Палуба, отъ писаря и съвѣтника си Геновини. Съ една чудна дѣятелностъ, а по нѣкога и съсъ способность на единъ господарь добре обученъ, и съ пророческо краснорѣчие нарежда, управя и управителското началство, и полиційкъ и духовенство, и военнытѣ работи и сѫдебнитѣ и дипломатическитѣ. Съ една рѣчъ развръзва най важнитѣ и най заплетенинитѣ въпросы, а когато имаше въ нѣщо сумнѣніе, приструваше ся че си чеше ухoto и старецъ законникъ му пришушваше рѣшеніето.

Единъ день, казва историкътъ Сапти, нѣкой си смѣхорникъ разбралъ ухищреніето. — Драгый народе, казваше Мазаніель, никога не съмъ ставалъ нито войникъ, нито сѫдникъ, но всяко знаніе ми иде, заради васъ, отъ св. Духа, — сирѣчъ отъ вѣчнаго отца, подзе та каза смѣхорникътъ, като погледваше на бѣлытѣ космы на Геновини.... Но тутакъ си множеството скастри хулителя.

Между това, двамина отъ благороднитѣ, подсторени отъ Подкраля дерзижхѫ да нападнатъ съ думы обычнайтѣ на народа, Дукътъ Мадалони и братъ му Карапа. Мадалони големецъ който живѣше распусно и покровителъ на горскитѣ разбойници, подкупува съ много сребро прѣдателството на Перони. И тѣй въ единъ церковенъ обрядъ, ры-